

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากที่กล่าวมาถึงสภาพปัญหาการนำสิทธิในลิขสิทธิ์มาชำระหนี้ ไม่ว่าจะเป็นการชำระหนี้ก่อนฟ้องโดยการทำนิติกรรมไม่มีชื่อ หรือการชำระหนี้หลังฟ้องโดยการบังคับคดี การนำสิทธิในลิขสิทธิ์นำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ และการบังคับคดีแก่ลิขสิทธิ์ รวมถึงปัญหาในการประเมินมูลค่าราคาของลิขสิทธิ์ การขายทอดตลาดลิขสิทธิ์ รวมถึงปัญหาอื่นใดภายหลังจากการบังคับคดีตามที่ได้กล่าวในบทที่ 4 และที่ได้สรุปมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าระบบกฎหมายของไทยในเรื่องดังกล่าวนี้ไม่มีข้อห้ามหรือข้อกำหนดไว้ จึงไม่ได้หมายความว่าไม่สามารถกระทำได้ เพียงแต่ระบบกฎหมายไทยยังไม่มี ความชัดเจนเท่านั้น ดังนั้น ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ได้ศึกษามา ดังนี้

5.2.1 ปัญหาการนำเอาสิทธิในงานลิขสิทธิ์มาชำระหนี้ก่อนฟ้องโดยทำเป็นนิติกรรม

ทั่วไป

ดังที่ได้กล่าวมาในบทที่ 4 เมื่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ได้บัญญัติรองรับในเรื่องการนำเอาสิทธิในลิขสิทธิ์มาชำระหนี้ก่อนฟ้อง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของแบบหลักฐาน วิธีการเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์นำมาชำระหนี้ รวมถึงปัญหาในกรณีที่หนี้ได้รับชำระเสร็จสิ้นแล้ว ผู้เขียนเห็นว่าปัญหานี้ควรได้รับการแก้ไข โดยการแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 17 โดยเพิ่มเติมในส่วนของวรรคสี่และวรรคห้า โดยนำบทกฎหมายการนำสิทธิในลิขสิทธิ์นำมาชำระหนี้ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น ประเทศอังกฤษ รวมถึงประเทศไทยนำมาปรับใช้ โดยเพิ่มเติมเป็นวรรคสี่และวรรคห้า ดังนี้

เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 17 โดยเห็นควรเพิ่มเติมข้อความในวรรคสี่และวรรคห้า ซึ่งมีเนื้อความดังนี้

“ มาตรา 17 วรรคสี่ การโอนลิขสิทธิ์อื่นใดนอกเหนือจากความตามวรรคสองโดยมุ่งหมายที่จะให้เป็นการชำระหนี้ไซ้ ท่านว่าต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน การนี้ต้องกำหนดวันสิ้นสุดไว้เป็นการเฉพาะและต้องทำการจดทะเบียนการโอนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้เป็นสำคัญ

การโอนลิขสิทธิ์ตามความในวรรคก่อน หากภายหลังจากนี้เป็นวัตถุแห่งหนี้ระงับสิ้นไป ผู้รับโอนต้องจดทะเบียนเวนคืนสิทธินั้นกลับคืนแก่ผู้โอน หากภายในระยะเวลาดังกล่าว ผู้โอน

กระทำผิดข้อความตามตกลง ท่านว่าผู้รับโอนมีสิทธินำสิทธิเช่นว่านี้ออกจำหน่ายเพื่อชำระหนี้คงค้างได้ต่อไป”

5.2.2 ปัญหาการบังคับคดีสิทธิในงานลิขสิทธิ์ที่มีได้เป็นหลักประกันการชำระหนี้

ปัญหาข้อนี้ คือ การทำให้สิทธิในลิขสิทธิ์นั้นตกมาอยู่ในความครอบครองของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือเจ้าพนักงานบังคับคดีในฐานะตัวแทนของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา โดยวิธีการบังคับคดีตามกฎหมาย โดยที่มีได้นำสิทธิในลิขสิทธิ์มาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ตามกฎหมาย ปัญหาที่ผู้เขียนเห็นว่าสิทธิในลิขสิทธิ์ย่อมตกอยู่ในอำนาจการบังคับคดีเช่นเดียวกันทรัพย์สินอื่น เพราะเมื่อพิจารณาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งจะเห็นว่าไม่มีบทบัญญัติมาตราใดห้ามไว้แต่อย่างไรก็ดีเพื่อให้เกิดความชัดเจนในวิธีการปฏิบัติจึงเห็นควรแก้ไขบทกฎหมายในส่วนของวิธีการปฏิบัติโดยแก้ไขเป็นประกาศระเบียบข้อบังคับของกรมบังคับคดีเพื่อให้เกิดความชัดเจนเหตุที่ผู้เขียนเห็นว่าไม่เห็นควรแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนภาคบังคับคดีก็เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของไทย ซึ่งเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติมิได้บัญญัติห้ามถึงการบังคับคดีกับสิทธิในลิขสิทธิ์ไม่ว่าจะด้วยการยึดหรืออายัด แต่จากลักษณะและสภาพของลิขสิทธิ์ไม่อยู่ในสถานะที่จะอายัดได้ คงเหลือแต่เพียงการยึด เพราะการยึดสามารถทำได้ทั้งทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างรวมถึงสิทธิต่างๆ ตามกฎหมาย แต่เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของไทยยังขาดความชัดเจนในวิธีการปฏิบัติ ดังนั้น ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าควรที่จะแก้ไขโดยเพียงแต่ออกระเบียบประกาศถึงวิธีปฏิบัติเพียงเท่านั้น ก็เป็นการเพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายแต่อย่างใด ดังนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. ....)

ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช 2477
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (2) ในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
แพ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ขั้นตอนการบังคับคดีว่าด้วยการยึดและการขายทอดตลาดสังหาริมทรัพย์อันมีรูปร่าง
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 282 (1) นั้น ให้หมายความรวมถึงการยึดและการ
ขายทอดตลาดสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีรูปร่างและรวมถึงสิทธิทั้งปวงอันมีอยู่ในทรัพย์เหล่านั้นด้วย

ข้อ 2. สังหาริมทรัพย์อันมีรูปร่างตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 282 (1)
นั้น ให้หมายความรวมถึงสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีรูปร่างและไม่ว่าจะจับต้องได้หรือไม่ หรือจะมี
หนังสือสำคัญแสดงหรือไม่ หากแต่เป็นทรัพย์ที่มีราคาและสามารถโอนให้แก่กันได้ตามกฎหมาย
ให้ถือเป็นทรัพย์สินที่สามารถยึดได้

ข้อ 3. ให้การแจ้งการยึดให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาทราบ หากไม่สามารถกระทำการแจ้งให้
ลูกหนี้ทราบโดยให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำราชการของลูกหนี้ตาม
คำพิพากษานั้น และหากเกิดเหตุขัดข้องประการใดให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจกำหนดวิธีการ
อื่นใดที่เห็นสมควร

ให้ไว้ ณ วันที่ .....

.....

( )

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

5.2.3 ปัญหาการบังคับคดีสิทธิในงานลิขสิทธิ์ที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้

ปัญหาในข้อนี้สืบเนื่องมาจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยว่าด้วยหลักประกันด้วยทรัพย์สินไม่ว่าจะเป็นการจำนองและจำนำไม่สามารถนำมาบังคับใช้กับสิทธิในลิขสิทธิ์ได้เหมือนในต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ และประเทศญี่ปุ่นที่กำหนดวิธีการนำสิทธิในลิขสิทธิ์มาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ด้วยการจำนองจำนำโดยประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถนำสิทธิในลิขสิทธิ์มาทำการจำนองและจำนำได้โดยการทำสัญญาหลักประกันเป็นหนังสือ และนำสิทธิในลิขสิทธิ์ที่จะเป็นหลักประกันนำมาจดทะเบียนการเป็นหลักประกันต่อเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการจดทะเบียนแล้วเจ้าหน้าที่จะออกหลักฐานเป็นหนังสือรับรองการจดทะเบียนลิขสิทธิ์เป็นหลักประกัน ซึ่งถือเป็นหนังสือแจ้งว่าได้มีการสร้างหลักประกันเหนือทรัพย์สินแล้ว สำหรับในประเทศอังกฤษก็สามารถทำได้เช่นกัน โดยมีแนวทางที่คล้ายกันกับของประเทศสหรัฐอเมริกาเพียงแต่ต่างกันตรงที่ประเทศอังกฤษมีข้อกำหนดให้โอนลิขสิทธิ์กลับคืนมายังผู้โอนเมื่อชำระหนี้เสร็จแล้วหรือหากผู้โอนไม่ชำระหนี้ ผู้รับโอนมีอำนาจขายสิทธิที่เป็นหลักประกันบางส่วนได้หรือทั้งหมด สำหรับประเทศญี่ปุ่นการนำสิทธิในลิขสิทธิ์มาเป็นหลักประกันวิธีการที่เหมือนกับของประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษต่างกันตรงที่ประเทศญี่ปุ่นกำหนดให้การนำสิทธิในลิขสิทธิ์นำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้จำเป็นต้องมีการจดทะเบียนการโอนสิทธิ ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่าควรต้องแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยว่าด้วยการประกันด้วยทรัพย์สินเพื่อให้สามารถนำสิทธิในงานลิขสิทธิ์มาเป็นหลักประกันด้วยทรัพย์สินและนำมาเป็นหลักประกันโดยการจำนองจำนำ ดังนั้นจึงควรที่จะแก้ไขโดยการนำหลักกฎหมายของทั้งสามประเทศนำมาปรับใช้ โดยเพิ่มเติมมาตรา 703 และมาตรา 747 ดังนี้

1. เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 3 ลักษณะ 12 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตราชำระใหม่ พ.ศ. ... มาตรา 703 โดยเห็นควรเพิ่มเติมมาตรา 703 ทวิ ซึ่งมีเนื้อความ ดังนี้

“ มาตรา 703 ทวิ ในกรณีทรัพย์สินที่นำมาจำนองตามความในมาตราก่อนเป็นสังหาริมทรัพย์อื่นใดนอกจากที่ระบุไว้วรรคสอง ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะมีรูปร่างหรือไม่ก็ตาม จะมีหนังสือรับรองหรือทะเบียนหรือไม่และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นจะกำหนดให้ต้องมีการจดทะเบียนหรือไม่ก็ตาม ให้สามารถจำนองได้คู่เคียงกันกับทรัพย์สินตามความในมาตราก่อน

การจำนองทรัพย์สินตามความในวรรคก่อนนั้นให้กระทำได้เป็นการเฉพาะโดยทำเป็นหนังสือหลักประกันและลงชื่อด้วยกันทั้งสองฝ่าย ทั้งข้อความในหนังสือนั้นต้องกำหนดโดยชัดแจ้ง

ซึ่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน จำนวนเงินประกัน วิธีการประกัน กำหนดเวลาชำระเงินคืน การเวนคืนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมทั้งวิธีการอื่นใดที่ต้องบังคับเข้ากับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ทั้งนี้ จะต้องจดทะเบียนเป็นหลักประกันต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ว่ากฎหมายว่าด้วยการนั้นจะ กำหนดให้มีการจดทะเบียนหรือไม่ก็ตาม”

2. เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 3 ลักษณะ 13 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตราชำระใหม่ พ.ศ. ... มาตรา 747 โดยเห็นควร เพิ่มเติมมาตรา 747 วรรคสองและวรรคสาม ซึ่งมีเนื้อความดังนี้

“มาตรา 747 อันว่าจำนำนั้น คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่า ผู้จำนำ ส่งมอบ สหามิตรทรัพย์สินสิ่งหนึ่งให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า ผู้รับจำนำ เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ กรณีทรัพย์สินที่จำนำตามความในวรรคก่อนเป็นสหามิตรหรือสิทธิที่พึงปวง เกี่ยวกับสหามิตรอื่นนอกเหนือจากทรัพย์สินตามความที่ได้กล่าวมา ท่านว่าก็จำนำได้ดุจกัน อนึ่ง วิธีการจำนำตามความในวรรคสอง ท่านให้นำบทบัญญัติในมาตรา 703 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

5.2.4 ปัญหาการประเมินราคาสิทธิในงานลิขสิทธิ์

ปัญหาข้อนี้ คือ การประเมินราคาหรือมูลค่าสิทธิในลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่า ราคาเพื่อการชำระหนี้หรือนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ซึ่งปัญหานี้มีขั้นตอนที่ต้องพิจารณา 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินมูลค่าหรือราคาเพื่อชำระหนี้ก่อนฟ้อง ขั้นตอนนี้ผู้เขียนเห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาเท่าใดนัก เพราะการประเมินราคาหรือมูลค่าขึ้นอยู่กับความตกลงของทั้งสองฝ่ายหรือ คู่สัญญา แต่อย่างไรก็ดีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการประเมินมูลค่าหรือราคาที่เป็นจริง ประกอบกับกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดให้มีโครงการแปลงสินทรัพย์ทางปัญญาให้เป็นทุนและได้มีการ กำหนดวิธีการประเมินมูลค่าหรือราคาไว้ ผู้เขียนจึงเห็นว่าควรที่จะได้มีการแก้ไขโดยการออกเป็น กฎกระทรวง แต่เนื่องจากกฎกระทรวงนี้มีลักษณะของการบังคับทางกฎหมาย ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่ากฎกระทรวงนี้น่าจะเป็นเพียงแนวทางการบังคับใช้ที่คู่สัญญาจะนำวิธีการดังกล่าวมาบังคับใช้ ตามที่เห็นสมควรหรือสมัครใจเท่านั้น ซึ่งแนวทางดังกล่าวนี้ ผู้เขียนจะได้ขอกล่าวไว้ในขั้นตอนที่ 2 เพื่อให้คู่สัญญานำมาปรับหรือบังคับใช้ตามที่เห็นสมควร

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินมูลค่าหรือราคาเพื่อการชำระหนี้หลังฟ้องซึ่งสามารถแบ่งแยกออกเป็นการประเมินมูลค่าหรือราคาเพื่อการชำระหนี้โดยที่ไม่ได้มีการนำเอาสิทธิในลิขสิทธิ์นำมาเป็นหลักประกัน ขั้นตอนนี้มีความจำเป็นอย่างมากเนื่องจากเมื่อมีการยึดทรัพย์บังคับคดี พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีการประเมินราคาหรือมูลค่าเพื่อใช้เป็นราคาขั้นต่ำในการนำทรัพย์ออกขายทอดตลาด แต่เนื่องจากสิทธิในลิขสิทธิ์ไม่ใช่ทรัพย์สินที่สามารถหารากลางเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินราคาหรือมูลค่าได้ จึงเป็นการยากที่จะประเมินราคาหรือมูลค่าที่แท้จริง ดังนั้น ปัญหาที่สมควรได้รับการแก้ไข โดยกำหนดแนวทางตามนโยบายที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จัดให้มีโครงการแปลงสินทรัพย์ทางปัญญาเป็นทุน จึงเห็นสมควรนำวิธีการดังกล่าวนี้นำมาปรับปรุงเพื่อบังคับใช้ให้เป็นกฎหมายต่อไปโดยการออกเป็นกฎกระทรวง

สำหรับการประเมินมูลค่าหรือราคาทรัพย์สินที่นำมาเป็นหลักประกันนั้น เนื่องจากการนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันไม่ว่าโดยการจำนองจำนำนั้นเป็นการประกันการชำระหนี้ นั้น เท่ากับว่ามีหนี้หรือมีการกำหนดราคาหรือจำนวนกันอยู่แล้ว และเพื่อการบังคับชำระหนี้ในอนาคตเพื่อไม่ให้เกิดเป็นหนี้สูญ ทำให้เกิดความมั่นใจแน่นอนว่าจะสามารถบังคับเอาคืนนั้นได้แน่นอน จึงได้มีการเอาทรัพย์สินมาเป็นหลักประกัน เหตุนี้เองก่อนการทำสัญญาหลักประกันจึงต้องมีการตีราคาทรัพย์สิน ซึ่งคือการประเมินราคา เพราะหากไม่มีการประเมินราคา สัญญาหลักประกันนั้นก็ไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย และการประเมินราคาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนี้เอง ในการบังคับคดีก็จะใช้ราคาประเมินนี้เป็นราคาขั้นต่ำในการประมูลราคาในเวลาที่น่าทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด ดังนั้น การประเมินมูลค่าหรือราคาจึงไม่มีปัญหาแต่อย่างใด ผู้เขียนจึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องแก้ไขปัญหานี้ในส่วนนี้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นปัญหาการประเมินราคาสิทธิในงานลิขสิทธิ์ในขณะบังคับคดี ผู้เขียนจึงขอเสนอแนวทางการแก้ไขเฉพาะแนวทางขั้นตอนที่ 2 มาปรับปรุงเพื่อบังคับใช้ให้เป็นกฎหมายต่อไปโดยการออกเป็นกฎกระทรวง ดังนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. ....)

ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช 2477
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (2) ในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ขั้นตอนการบังคับคดีว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินของเจ้าพนักงานบังคับคดี ใน
กรณีที่เป็นทรัพย์สินตามความในมาตรา 703 ทวิ หรือเป็นทรัพย์สินตามความในมาตรา 747 วรรค
สองและวรรคสาม ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีประเมินราคาโดยใช้วิธีการ ดังนี้

1. การประเมินราคาทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 703
ทวิ หรือ มาตรา 747 วรรคสองและวรรคสาม ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีพิจารณาร่วมกับเจ้าพนักงาน
อื่นกำหนดราคากลางเพื่อประโยชน์ในการนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด โดยพิจารณาจากเหตุ
ปัจจัย เงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมด ดังนี้ เงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิในทรัพย์สิน ระยะเวลาที่
ยังคงมีสิทธิหรือได้รับความคุ้มครองไม่ว่าตามกฎหมายหรือข้อสัญญาหรือเงื่อนไขหรือข้อจำกัดอื่น
ใด ความแพร่หลาย ความปรากฏแก่สาธารณชน ความมีชื่อเสียง ผลประกอบการที่ผ่านมา
ค่าตอบแทน ความแปลกใหม่ ความยืดหยุ่นในการถ่ายโอน ความยืดหยุ่นการใช้งาน มูลค่าทาง
การตลาด มูลค่าทางเศรษฐกิจ การสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมถึงเงื่อนไขทางการตลาดอื่น ๆ

2. ในกรณีที่กรมทรัพย์สิน สถาบันการเงิน หรือหน่วยงานอื่นใด เข้าร่วมโครงการ
แปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน และหน่วยงานนั้นๆ มีประกาศ ระเบียบ หรือข้อกำหนด ในการประเมิน
ราคาทรัพย์สินประเภทดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดี โดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการกอง
บังคับคดีมีอำนาจขอความเห็นจากหน่วยงานนั้นๆ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับแนวทางการประเมิน
ราคาทรัพย์สินที่ได้กล่าวมา หรือตามแต่ดุลพินิจของเจ้าพนักงานบังคับคดี

ให้ไว้ ณ วันที่ .....

.....

( )

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

5.2.5 ปัญหาผู้ประเมินราคาสิทธิในงานลิขสิทธิ์

ปัญหาข้อนี้ สืบเนื่องมาจากปัญหาเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าสิทธิในลิขสิทธิ์ เนื่องจากในสถานะการปัจจุบันแม้จะมีโครงการแปลงสินทรัพย์ทางปัญญาให้เป็นทุนและมีสถาบันการเงินหรือหน่วยงานของรัฐอื่นยอมเข้าร่วมโครงการแต่โครงการดังกล่าวก็ยังคงมีปัญหาในเรื่องการของประเมินราคา เพราะราคาหรือมูลค่าสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้น ไม่ใช่ทรัพย์สินที่สามารถตรวจสอบราคาได้ตามท้องตลาด ดังนั้น ผู้ที่มีความชำนาญในระดับหนึ่งที่จะสามารถประเมินราคาทรัพย์สินนั้น ได้สมควรเป็นเจ้าของที่ของสถาบันการเงินเพราะมีความรู้ความเข้าใจในหลักการเรื่องของการลงทุน โดยเฉพาะการปล่อยสินเชื่อ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาจากในส่วนของผู้ปฏิบัติงานบังคับคดีที่ทำหน้าที่ในการประเมินราคาทรัพย์สินแล้ว จะเห็นได้ว่าเจ้าพนักงานบังคับคดียังขาดความเชี่ยวชาญหรือความชำนาญในการประเมินราคาทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นทรัพย์สินที่มีความละเอียดอ่อน ขณะเดียวกันหากให้เจ้าหน้าที่เพียง 1 – 2 คน ทำหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวอาจทำให้มีปัญหาตามมาได้ ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่ต้องมีการแก้ไข บังคับใช้ให้เป็นกฎหมายต่อไปโดยการออกเป็นกฎกระทรวง ดังนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. ....)

ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช 2477
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (2) ในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ขั้นตอนการบังคับคดีว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินของเจ้าพนักงานบังคับคดี ใน
กรณีที่เป็นทรัพย์สินตามความในมาตรา 703 ทวิ หรือเป็นทรัพย์สินตามความในมาตรา 747 วรรค
สองและวรรคสาม ให้เจ้าพนักงานผู้ประเมินราคาทรัพย์สินประกอบไปด้วยหลักเกณฑ์และ
คุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ให้มีเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการกรมบังคับคดี
จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ร่วมกันกับเจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา 1 คน เจ้าหน้าที่สถาบัน
การเงิน 3 คน เป็นเจ้าหน้าที่ประเมินราคาสิทธิในทรัพย์สิน

2. เจ้าพนักงานในการประเมินราคาทรัพย์สินต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชากฎหมาย
และต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขารัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือ
บัญชีและการเงิน

(2) มีประสบการณ์ในการประเมินในราคาไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินในหน่วยงาน
หรือองค์กรใดไม่น้อยกว่า 2 ปี

(3) ต้องมีรายชื่อในทะเบียนเจ้าพนักงานประเมินราคาทรัพย์สินโดยได้รับการ
แต่งตั้งจากผู้อำนวยการกรมบังคับคดี

ให้ไว้ ณ วันที่ .....

.....

( )

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม